

Vrijwilliger Ralf Dorssers met zijn protegé Daniel uit Eritrea. Foto rechts: Armin Popara (links) en Bart Steen van NextTurn.

© John Peters.

ACHTERGROND PROJECT NEXTTURN

Vangnet 'verloren' jongeren

Jongeren die tussen wal en schip vallen. In Roermond worden ze onder de arm genomen door een persoonlijke coach. Dankzij het project NextTurn van de gemeente.

DOOR GERTIE DRIESSEN

ROERMOND

Ralf Dorssers zag ze vaker lopen door de stad. Donkere krullenbollen met zoekende ogen. Vluchtelingen, een beetje verloren in een voor hen vreemde maatschappij. Omdat de Roermondenaar vindt dat integratie iets is van ons allemaal, besloot hij zich te melden als vrijwilliger voor NextTurn. Een gemeentelijk project voor jongeren tussen 16 en 23 jaar die het niet redden met ondersteuning vanuit reguliere instanties.

Zoals Daniël Kbrom uit Eritrea. De 20-jarige, sinds drie jaar in Nederland, woont inmiddels zelfstandig in een appartementje en krijgt leefgeld. Hij zit op Gilde Opleidingen en doet werkervaring op bij sociale werkvoorziening Westrom, waarmee de gemeente een project voor statushouders heeft opgezet. Maar daarmee is Daniël er niet. De 20-jarige, die in zijn geboorteland louter lagere school volgde, beheerst onze taal nog niet goed en snapt niks van onze maatschappij. Zonder hulp van zijn 'maatje' Ralf zou hij geheid vastlopen. De twee zijn een half jaar geleden door Armin Popara, netwerkcoördinator jeugd van NextTurn, aan elkaar 'gekoppeld' en hadden gelijk een klik. Sindsdien is Dorssers zo'n beetje vader en moeder tegelijk voor de jonge Eritreeër. Heeft Daniël een probleem, dan klopt hij aan bij Ralf. Vaak gaat het om simpele dingen waar de buitenwacht niet eens bij stilstaat.

Neem de post. „Reclamefolders. Een brief van de energiemaatschappij over meterstanden. Daniël heeft geen flauw idee wat hij met dit soort dingen moet. Dus nemen we nu alles samen door”, meldt Dorssers, die soms van de ene in de andere verbazing rolt. Zo kwam hij er tijdens een bezoeking met Daniël aan de huisarts achter dat de knul alleen brood at. „Niet gek dat je dan buikklachten krijgt. Hij spaarde zijn geld voor treinkaartjes om in het weekend landgenoten elders in Nederland op te zoeken. Bovendien is het in Eritrea *not done* dat een man kookt. Dus deed Daniël dat ook niet.”

Daniël at alleen brood met het goedkoopste beleg. Niet vreemd dat je dan buikklachten krijgt.

RALF DORSSERS

Inmiddels begrijpt de 20-jarige dat de keuken in Nederland geen exclusief domein van de vrouw is en kookt hij ook zelf, meldt hij met een grijns. Een keer in de week eet hij samen met Ralf, die tevens voor een oplossing voor zijn geldproblemen heeft gezorgd. Dorssers regelde een treinabonnement, ging met zijn protegé naar de voedsel- en kledingbank en leerde hem en passant dat je in Nederland je kleren niet in een doos bewaart maar in een kast. „Die heb ik ergens op de kop getikt en hebben we samen in elkaar gezet.”

Ralf onderhoudt ook korte lijntjes met NextTurn-coördinator Armin. Verschijnt Daniël niet op school of bij Westrom, dan wordt er meteen geschakeld. Als voormalig vluchteling uit Bosnië is Popara zeer betrokken. En niet alleen bij vluchtelingen. „Ook

Nederlandse jongeren redden het niet altijd met de reguliere hulp. Schulden, ouders met problemen, verslaving.. Vaak is er sprake van meerdere oorzaken waardoor deze jongeren afhaken en de weg (terug) naar school of naar de arbeidsmarkt niet vinden.” Een vrijwilliger die er 24/7 voor hen is, kan dan hèt verschil maken. Het gaat om aandacht en vertrouwen en dat kan zo iemand geven, zegt Bart Steen, die voor NextTurn vrijwilligers traint. Want het is niet niks wat zij qua verantwoordelijkheid aangaan.

Vandaar dat er wel eens mensen ongeschikt zijn bevonden. Zoals een meneer die dacht dat je jongeren vooral met straffen in het gareel krijgt. Of een dame die zelf niet al te lekker in haar vel zat. „Het kost best wel wat tijd en energie, weet Dorssers inmiddels. „Het klinkt cliché, maar als ik zie hoe Daniël groeit, krijg je er ook veel voor terug. Hij heeft een duidelijk doel voor ogen, nietwaar Daniël?” Een brede lach verschijnt op het gezicht van zijn protegé: „Ik wil mijn school afmaken en lasser worden.”